

Miner favoriserer således forsvar ved at bidrage til at hindre en angriber i at passere et område.

Et forsvar vil således i væsentlig grad blive vanskeliggjort, såfremt der ikke rådes over miner, herunder personelminer, idet en angribers muligheder for at rykke frem og herunder rydde danske enheders hindringer vil blive væsentligt forbedret. Danske enheders forsvarsevne vil dermed blive væsentligt nedsat og deres sårbarhed øget.

Et forbud mod personelminer vil derfor have væsentlige konsekvenser for forsvarrets muligheder for at løse forsvarsmæssige opgaver og få indflydelse på forsvarrets våbenmæssige sammensætning, idet der alternativt vurderes at blive behov for en kombination af flere enheder, våbensystemer og mere materiel, ammunition m.v. for at kompensere for den forringede forsvarsevne og øgede sårbarhed, som et eventuelt forbud mod personelminer vil medføre.

Dansk enegang på området må i særlig grad påregnes at få konsekvenser for det militære samarbejde i NATO.

Minelægnings- og minerydningsopgaver vil i givet fald fremtidig alene skulle løses af de allierede enheder. Overtagelse af opgaver enhederne imellem vil vanskeliggøres, når danske enheder ikke længere vil have de uddannelses- og materielmæssige forudsætninger på mineområdet. Danske styrker vil ikke være fuldt ombyttelige med allierede enheder. På visse områder vil danske enheder i givet fald risikere at blive en begrænsende faktor frem for ligeværdige dispositionenheder.

Spm. nr. S 2466

Til socialministeren (24/8 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Hvad er ministerens kommentar til hovedpåstandene i Pensionisternes Fællesråds undersøgelse »Kostpriser på plejehjem« fra august 1995 om, at der er for store lokale forskelle på den pris, plejehjemsbeboere og hjemmeboende skal betale for den kommunalt tilberedte mad?«

Begrundelse

I sidste uge offentliggjorde Pensionisternes Fællesråd en undersøgelse af madpriserne for plejehjemsmad og mad udbragt til pensionister. Undersøgelsen viste meget store prisudsving kommunerne imellem, så store, at de ikke alene kan forklares ved hjælp af lokale prisforskelle på råvarer, stordriftsfordele, menuforskelle m.m. Eksempelvis koster fuld pension på plejehjem i Frederiksberg, Fuglebjerg, Dianalund og Rougsø Kommuner 80 kr. pr. dag. I Hvalsø, Frederikssund og Stenlille Kommuner er prisen 45 kr.

Svar (4/9 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Beboere på plejehjem betaler for de ydelser, som den enkelte modtager som led i plejeopholdet. Betalingen for el og varme svarer til omkostningerne. For øvrige ydelser fastsættes betalingen som i eget hjem. Det indebærer, at betalingen fastsættes ud fra de faktiske udgifter til frembringelsen af ydelsen, og at lønudgifter alene medtages, hvor også hjemmeboende pensionister betaler for disse udgifter. Det er kommunalbestyrelsen, som konkret fastsætter betalingen for ydelserne.

Madpriserne i de enkelte kommuner vil afhænge af en række forhold, herunder madens kvalitet, råvarer, antal retter, valgmuligheder, kommunale tilskud og om lønudgifter kan blive og bliver medtaget ved prisfastsættelsen.

Kommunernes Landsforening har den 23. august 1995 i en udtalelse om madpriserne i kommunerne udtalt, at

»Landsforeningen ikke har landsdækkende, sammenlignelige oplysninger om pensionisters betaling for mad samt om madens kvalitet og serviceforhold i øvrigt.

Vi er bekendt med, at der både pris- og kvalitetsmæssigt er forskelle i kommunernes madordninger. I forbindelse med prisen for maden skal det bl.a. tages i betragtning, at forskelle i kvalitet og service naturligt har stor betydning for prisen. Det gælder bl.a. forskelle i kvaliteten af de råvarer, der indkøbes, den service, der er forbundet med madudbringning eller servering, og ikke mindst om der er tale om varmholdig mad, kølemad eller frostmad.

I mange kommuner har der de senere år været vurdering af den kommunale madord-